

Úvodem jsem nucen konstatovat, že můj názor není a nemůže být zcela nestranný. V kategorii folk a country hlasuji pro žánrovou sošku už několik let. Vyhlásování, ač bych mohl, se nezúčastňuji. Neměl jsem a nemám chuť tímto způsobem plýtvat časem.

Stará moudrá rada pro zvukaře hudebních festivalů a koncertů zní: „*Nikdy nepouštějte před vlastní produkcí ze záznamu lepší muziku, než bude znít později živě v hlavnímu programu.*“ Asi tuto radu současní pořadatelé cen Andělů neznají, nebo, že by za tím stálo něco jiného? Neschopnost nebo záměr Leška Wronky? Jak se dívat na vystoupení většiny hostů předávání žánrových cen, kteří svou muzikantskou úroveň notně zaostávají za vítězi i za nominovanými (neplatí pro Visací zámek)?

Tak nějak mi večer žánrových Andělů přišel slepený a to je ještě televizní záznam sestřihem, ze kterého vypadly dlouhé přestávky a hluchá místa na pódiu. Záznam z archivu České televize můžete vidět tady: <http://www.ceskatelevize.cz/porady/11101721210-ceny-andel-2014/video/> Jeden z prvních ohlasů

„Prolomit vlny: Předávání žánrových Andělů jako výsměch hudebníkům i hlasujícím“
vypustil do světa Martin Tvrdý.

Z tohoto článku bych upozornil na myšlenku, se kterou se naprosto ztotožňuji:

„Většina z nich (nominovaných ze specifických okrajových stylů) nejsou profesionálové, do hudby investují svůj volný čas a energii - spíše z přesvědčení než ze ziskových důvodů.“

Velmi rychle se vyjádřili také Žamboši, v článku **Padlý žánrový Anděl, aneb otevřený dopis „VŠEM“**

V diskusi Tomáš Kočko vzpomněl na předávání v televizním pořadu Noc s Andělem, kde zahráli loňští žánroví vítězové. Prostě, že?

A Žamboši se přímo ptají, proč se akademici nebouří...

Bouřit se samozřejmě můžeme. Také se mi nelíbí naprosto nechutná, hloupá a k nominovaným neuctivá forma udílení cen. Jen nevidím řešení. Zkusit se dohodnout na samostatném vyhlásování žánrových cen? Jistě by takový večer proběhl bez problémů a důstojně, ale je tohle dobrá cesta?

Pohled ze strany hlavního organizátora:

<http://www.spulak.cz/2015/04/jak-vnimam-deni-kolem-letosniho-predavani-zanrovych-andelu/>

Žánrové ceny jsou zastrčeny kamsi na okraj zájmu, jako by byly spíše jen trpěny než aby v rámci cen Akademie populární hudby dokreslovaly pestrost našeho hudebního dění. Právě v žánrech se odehrává mnoho zajímavého, co by rozhodně nemělo zůstat nepovšimnuto. A cena Anděl, alespoň jak ji vnímám já, je jednou z šancí, jak zviditelňovat hudbu jinak hůře zviditelněnou. Ovšem jiným způsobem. Kde hledat cestu ven?

A na závěr ještě jedna myšlenka. Není už na čase, aby po zaniklých cenách, které uděloval časopis Folk&Country, došlo opět na udělování cen, které by jistě měly velkou šanci velmi rychle si vybudovat silnou pozici? Za úvahu pak jistě stojí i hlavní kategorie. Jen v našem žánru se ročně naskládá kolem stovky desek a mohu prohlásit, že vyslechnout tento příděl během dvanácti měsíců si vyžádá spoustu času. Že bych za rok dokázal naposlouchat všechny vydané desky domácí produkce, je naprosto nereálné. Jak, ale jinak lze rozhodnout co nejobektivněji?